

[Formanden.]

modtaget et Andragende om Erstatning for Tab lidt ved den formentlig uberettigede Maade, paa hvilken vedkommendes Stilling som Medlem af Arbejderforsikrings-Raadet er ophørt.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Udenfor Dagsordenen har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg skal først have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder i de sønderjydske Landsdele*. Som ærede Medlemmer vil erindre, er der ved Lov af 4. April 1928 tilvejebragt Lovhjemmel for Afløsning af Tienden i de sønderjydske Landsdele. Der er derefter fra den sønderjydske Befolkning, navnlig fra Menighedsraadene, overfor Landbrugsministeriet fremsat Ønske om, at der ogsaa maatte blive gennemført en endelig Afløsning af alle almindelige Grundbyrder i de sønderjydske Landsdele.

Nu er Forholdet det, at de saakaldte Grundbyrder eller Realbyrder vistnok er af et meget lille Omfang i de sønderjydske Landsdele, men der findes dog paa enkelte Omraader saadanne Grundbyrder til Aflevering i natura, og da dette jo maa anses for at være en meget forældet Afleveringsmaade, maa der gives Henvendelserne Ret i, at det vilde være meget ønskeligt at komme til en lovordnet Afløsning i Penge. Og i saa Henseende maa den her i Landet gældende Afløsningslov, Loven af 28. September 1918, anses for at være skikket til Indførelse ogsaa i de sønderjydske Landsdele. Det vil dog være nødvendigt at foretage enkelte Ændringer i denne Lov, navnlig under Hensyn til, at der, som bekendt, ikke findes Kapitelstakster i de sønderjydske Landsdele, og disse Ændringer er angivet i Forslagets § 3, hvor det er nævnt, at det bliver Kapitelstaksterne i de tilgrænsende Vejle og Ribe Amter, der bliver lagt til Grund for Afløsningen. Men i øvrigt indføres Loven af 28. September 1918 helt og fuldt i de sønderjydske Landsdele.

Naar Lovforslaget fremsættes paa dette Tidspunkt, maa jeg herom ogsaa nævne, at det skyldes Forhandlinger i det Folketingsudvalg, der er nedsat til Overvejelse af det tidligere fremsatte Forslag vedrørende almindelig Indførelse af dansk Lovgivning

i de sønderjydske Landsdele. I dette Lovforslag er anført blandt de danske Love, der ikke er indført i de sønderjydske Landsdele, netop Loven af 28. September 1918 om Afløsning af Grundbyrder. Det paagældende Folketingsudvalg har overfor mig udtalt Ønsket om, at denne Undtagelse maatte bortfalde, og det vil altsaa ske ved Vedtagelsen af det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte. — Jeg anbefaler med disse Bemærkninger Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Dernæst skal jeg have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber*. Anledningen til dette Lovforslags Fremkomst er et Andragende, som Ministeriet har modtaget fra Foreningen „De danske Mergelbaner“, og hvori Foreningen henleder Ministeriets Opmærksomhed paa, at det under de vanskelige økonomiske Forhold i Landbruget har vist sig overordentlig vanskeligt for disse Mergelbaneselskaber at inddrive deres Tilgodehavender hos Medlemmerne med solidarisk Ansvar. For Medlemmernes Gæld til Selskaberne kan der jo under den nu bestaaende Tilstand ikke gives Panteret i Ejendommene paa anden Maade end ved, at den kommer som sidste Prioritet i Ejendommen. Og i Tilfælde af Tvangssalg eller Tvangsakkord vil denne sidste Prioritet jo meget ofte bortfalde, og man staa da overfor det urimelige Tilfælde, at naar en Kreds af Landmænd har sluttet sig sammen om et saa nyttigt Foretagende som Gennemførelse af fælles Mergling ved Anlæggelse af Mergelspor, gaar det ofte saaledes, at Resultatet af den Mergling, der er foretaget paa en enkelt bestemt Ejendom, ved Salg af Ejendommen eller ved Akkordordning helt og holdent kommer Panthaveren eller den nye Ejer til gode, uden at vedkommende betaler noget som helst dertil, men det bliver Naboerne rundt omkring, der ifølge det solidariske Ansvar maa betale hele Merglingen af den paagældende Ejendom. Foreningen har overfor Ministeriet gjort opmærksom paa, at dette har medført store Vanskeligheder for de bestaaende Mergelselskaber, og at det i Øjeblikket helt truer med at standse Oprettelsen af nye Mergelselskaber.

Da man i Ministeriet er af den Opfattelse, at Anlægget af disse Mergelbaner i mergelfattige Egne er en af de mest nyttige Foranstaltninger i vort Land, maa man ansæ det for meget ønskeligt, at der tilvejebringes Mulighed for, at de Ejendomme, som faktisk faar en betydelig Grundforbedring gennem Merglingen og dermed en stor